

[Lykketoft]

for det, hr. Bernhard Baunsgaard siger han mener?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal gerne bekræfte, at det radikale venstre havde aftalt en række ændringsforslag med socialdemokratiet; om dette er der ingen diskussion. Men både hr. Lykketoft og hr. Hans Hækkerup, der deltog i disse forhandlinger, ved, at det, der bekymrer mig, er spørgsmålet om, hvorvidt der er et flertal bag. Dette får jeg ikke at vide, før jeg er i forlig med regeringspartierne, og så kan man ikke forlange, at jeg springer. Sig mig: vil socialdemokratiet bryde den regel, at man ikke skal springe, når man er i forlig og får et tilbud fra anden side? Det har været klart og fast, at det gør man ikke.

Jeg spurgte gentagne gange under første del af mødet, indtil vi afbrød det ved 18-tiden, om jeg kunne få tilsagn. Det kunne jeg på det tidspunkt ikke få. Jeg fik det dagen efter, men da var toget kørt.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg kan på den interessante debat, der føres her, forstå, at det er den ufødte generation, der er det helt afgørende. Hr. Hans Hækkerup sagde det på den måde, at skillelinjen imellem socialdemokratiet og det radikale venstre går på den ufødte generation. Den udtalelse beroliger mig meget. Man drøfter undertiden det radikale venstres placering i dansk politik, men når en ufødt generation er den helt afgørende skillelinje, må vi andre kunne være beroliget.

Selve problemet har forbindelse med en fondsbetænkning, hvor der er en klar udtalelse fra et flertal. At det skal kunne fremkalde en drøftelse af den art, som rejses fra socialdemokratisk side, forstår jeg overhovedet ikke. At det skulle være en forbedring for visse kapitalistiske kredse i forhold til de retigheder, bestående fonde har, er simpelt hen forkert.

Derefter vil jeg sige noget i anledning af en bemærkning fra hr. Lykketoft og vel også en antydning fra hr. Hans Hækkerup. Hr. Lykketoft sagde: vi skal have en fondslovgivning. Men jeg forstod på hr. Hans Hækkerup, at den ufødte generation skulle være

afgørende for, at man skulle have en fondslovgivning her i landet.

Nu synes jeg ærlig talt, at socialdemokratiet må sige, hvad det vil. Igennem årene har man presset på for at få en fondslovgivning. Vil man så i dette øjeblik bare antyde, at man ikke vil medvirke til en fondslovgivning her i landet? Svaret herpå venter vi at få med det samme.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg skal bare kort sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg i hvert fald den dag, da vi havde udvalgmødet, allerede midt på dagen bekræftede over for hr. Bernhard Baunsgaard, at der var et klart flertal for dette. Og når hr. Bernhard Baunsgaard så siger, at han ikke havde fået en bekræftelse, før han indgik sin aftale med regeringen, må jeg spørge hr. Bernhard Baunsgaard: hvornår indgik hr. Bernhard Baunsgaard en aftale med regeringen? Det må altså være sket før kl. 13 den onsdag – efter det, hr. Bernhard Baunsgaard har sagt.

Til justitsministeren vil jeg svare med at stille et modspørgsmål: hvis socialdemokratiets ændringsforslag bliver vedtaget, vil regeringen så stemme for lovforslaget i dets helhed?

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Det er også en kommentar til justitsministerens indlæg. Der blev spurgt, om vi virkelig ikke vil medvirke til en fondslovgivning, hvis vi ikke får dette sidste krav opfyldt.

Dertil skal jeg sige, at vores hensigt ikke er blot at have en fondslovgivning; vi vil ikke have en fondslovgivning, hvis den ikke har et fornuftigt formål. Vores hensigt er bl.a. at sørge for, at der bliver tale om en rimelig beskatning af disse fonde. Det har vi meget svært ved at se et flertal for, især – og det er jo det afgørende – hvis vi ikke, når det drejer sig om det radikale venstre, kan forvente en rimelig medvirken og en forståelse for det, der er lovgivningens hele baggrund.

Vi ønsker ikke en lovgivning blot for at få registreret fondene; det har ikke noget formål. Det har kun et formål at have en fondslovgivning, hvis man kan komme det til